

[Mads Eg Damgaard.]

forarbejde, og derfor har det været så meget lettere for os, naturligvis. Jeg synes ikke, begrundelsen er så god, og jeg synes, det er helt urimeligt at kalde det for lov-jaskeri i dette tilfælde.

Jeg synes også, at det er rimeligt, at de, der har værdierne, skal betale for at holde dem forsikret. Hvis staten skulle klare denne opgave over skattevejen, over skatteydernes pengepung, kan man vel sige, så kan det godt være, at fordelingen blev lidt bredere, men de fleste ejer dog trods alt noget privat indbo, og der er da så mange af dem, synes jeg, at man egentlig godt kunne tale om en vis urimelighed i at fordele denne byrde også på de få, der slet ingenting ejede. Så kan man sige, at de plejer heller ikke at betale så forfærdelig meget i skat, det er en anden sag. Men alligevel, i det store og hele kan vi ikke se rettere, jeg kan ikke se rettere, end at de retmæssige til at betale præmie må være dem, der ejer tingene.

I forhold til ordningen efter sidste krig finder jeg, det er en udmærket ting, at det ordnes over ejendommen. Hvis man bor i en huskarré med masser af lejligheder, så klares det ved betaling af huslejen til den pågældende ejendoms ejer eller dem, der står for administrationen af denne, og det må dog være meget, meget nemmere.

Det er også meget bedre, at der kun er 5 krigsforsikringsforbund imod, jeg tror, det var 13 sidste gang. Jeg kan ikke se rettere, end at der her er tale om en lov, der kan klares administrativt meget enkelt, meget let af de folk, der har til opgave at forsikre værdierne. Jeg har allerede sagt, at hvis staten skulle tage sig af det, ville den nok henvende sig til den slags folk alligevel.

Med disse bemærkninger kan jeg altså anbefale på mit partis vegne lovforslaget til gennemførelse her i det høje ting, og hvis mindretallets forslag om, at handelsministeren skulle fremsætte et helt nyt lovforslag, skulle komme til afstemning, anbefaler jeg meget, at man ikke stemmer for det.

Niels Jørgen Nielsen: Jeg vil gerne takke handelsministeren for de fremsatte ændringsforslag, der er i overensstemmelse med de synspunkter, som har været fremherskende under udvalgsarbejdet. Jeg må sige som hr. Mads Eg Damgaard, at jeg forstår ikke hr. Holm Tveds forargelse over manglende tid og andet vedrørende udvalgsarbejdet; jeg synes, at de 6 måneder virkelig har givet mulighed for en grundig behandling af de problemer, der her er tale om. Gennem et stort antal ændringsforslag er der nu på flere områder skabt en klaring og forenkling af problemerne, det gælder f. eks. ændringen af det oprindelige forslags geografiske inddeling vedrørende forsikringsforbundene til fordel for en afgrænsning efter bygningernes anvendelse, det gælder spørgsmålet om lovens ikrafttræden, hvorigennem det nu er sikret, at enhver krigsskade vil kunne komme ind under forsikring, og det gælder bestemmelsen om, at erstatningssummen kun skal kunne afkortes, hvis forsikringstageren ellers vil tjene urimeligt ved ikke at genopbygge.

Der er ingen af de mange ændringsforslag, der har antastet det oprindelige lovforslags forsikringsmæssige hovedprincip, hvad vi i venstre kan erklære os tilfreds med.

I overensstemmelse med de synspunkter, som erhvervenes repræsentanter i handelsministeriets udvalg af 1964 har gjort gældende, tror jeg, at befolkningen føler sig mere tryk ved, at der bliver skabt faste forsikringsmæssige rammer for de kriterier, hvorefter eventuelt krigsskadeserstatninger skal udbetales, end ved den af et mindretal i udvalget i alle tilfælde ønskede finansiering over skatterne, der indebærer muligheder for, at der til enhver tid i forbindelse med finansiering af erstatningerne kan rejses debat såvel om erstatningernes størrelse som om en eventuel prioritering af erstatningsområderne.

Jeg vil da sige, at efter at have hørt hr. Holm Tved nu er jeg blevet bestyrket i den opfattelse, at netop en ordning med finansiering over skatterne i høj grad indebar den